

Temps Ordinari - Sisè diumenge

[Sir 15,15-20](#)

[1 Co 2,6-10](#)

[Mt 5,17-37](#)

Hem sentit, sí... tantes coses!! Se'ns han dit tantes ...de grosses i de menudes... que ja no sabem gaire de quines fer-ne cas.

1.- Hem sentit, entre d'altres coses, que ser cristià és "no robar ni matar". És "ser bona gent". "Complir els manaments i les normes que hem après". "Rebre els sagraments quan toquen" (estar batejat, fer la primera comunió, casar-se per l'Església). "Estar en regle amb l'Església" "Menjar peix quan toca". "Encendre ciris a santa ...". Podríem seguir llargament. Amb qüestions de tot tipus. Unes més serioses. Altres de més pintoresques. Oi? Se'ns ha dit tantes coses... i ens hem fet tantes teories i arranjaments personals...

2.- PERÒ JO US DIC... Jesús mateix ens diu que..., del que es tracta, és de viure com Ell. Tal com veiem i descobrim en Ell. Del que es tracta és de viure estimant. Atents als altres. A les seves necessitats i a les seves crides... ni que siguin imperceptibles. Del que es tracta, és d'escoltar i comprendre els qui ens envolten. Reconèixer-los i fer-se company de camí. Es tracta de servir. En tot i especialment als petits. Es tracta de ser humà. Tan radicalment humà com ho és Jesús.

3.- Tinc la meua vida a les meves mans. ¿Com vull viure? Puc viure permanentment amb la cartilla de la comptabilitat a les mans. I anar anotant tot allò que compleixo. Els mereixements que faig. Els punts que guanyo. Els mèrits que acumulo. Les pràctiques que practico. Les normes que observo... Puc viure amb aquesta quadrícula. Sí. I anar posant creuetes en allò que faig. És una opció. Podria ser una manera. Per alguns, potser, ho és. Però, de fet, no passa de cobrir l'expedient, anar a mínims, complir imperatius legals, mantenir les aparences i la bona imatge..., "actuar". No passa d'aquí. No passa de funcionar al ralenti. Una pobra caricatura de la vida. Jesús ens ofereix una altra cosa. Ell ens vol en plena marxa. En plena vida. Vivint a fons i del tot. Ens ofereix viure a Déu com a Pare i als altres com a germans. Obrir-nos i deixar-nos portar per l'Esperit... que ens mou a estimar. Que ens porta molt –molt!- més enllà del mer compliment. Ens mou a créixer. A viure integradament i amb coherència. Ens mou a ser cristians. Ser del Crist. Ser autèntics. Ser cada cop més plenament humans. En el cada dia. En tot allò que fem i toquem. En les coses més petites i aparentment sense cap transcendència ni importància. Perquè quan es viu estimant, resulta que tot té la seva importància. Tot construeix... o divideix. Tot ajuda... o dificulta. Els gestos i les coses petites són decisius.

4.- Aprenem a viure com Jesús. Tota la vida n' aprenem. Cada dia. I també dels nostres errors! Hem d'estar disposats a aprendre'n. No n'hi prou amb el nostre desig i la nostra decisió. Cal demanar-ho i rebre-ho. Buscar-lo i deixar-se trobar. Esforçar-nos... per deixar-nos portar pel seu Esperit.

ETIQUETES

ESTIL DE VIDA